

ΜΑΥΡΟ σε ΝΔ - ΠΑΣΟΚ & ΣΥΡΙΖΑ.

Καμία ανάθεση σε κανέναν διαχειριστή της ελπίδας μας.

Εμπιστοσύνη στη Δράση των πολλών και στους Αγώνες για Ζωή και Ελευθερία

Τέσσερα χρόνια μετά τις τελευταίες τοπικές εκλογές κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι τα πράγματα πάνε καλύτερα ούτε στην κοινωνία συνολικά, αλλά ούτε και στην πόλη.

Δεν είναι μόνο η χειροτέρευση της ζωής που επιβάλλουν οι νεοφιλελεύθερες και αντιδραστικές πολιτικές της Κυβέρνησης της Ν.Δ. Οι βελτιωμένοι οικονομικοί δείκτες, και οι «αναβαθμίσεις» της χώρας στις περιβόητες «επενδυτικές βαθμίδες», σημαίνουν φτώχεια, ακρίβεια, ανεργία και υποβάθμιση της ζωής της λαϊκής οικογένειας τη στιγμή που τα κέρδη των επιχειρήσεων εκτοξεύονται σε εξωφρενικά μεγέθη.

Όλοι βιώνουμε τις ελλείψεις στο καθημερινό τραπέζι λόγω της ακρίβειας, τον περιορισμό στις μετακινήσεις, τα κρύα σπίτια του χειμώνα και της ανυπόφορη ζέστης του καλοκαιριού λόγω των αυξήσεων στα καύσιμα και των τιμολογίων στο ρεύμα. Η χειροτέρευση της καθημερινότητας δεν είναι αρκετή για να «χορτάσει» τη μηχανή του κέρδους. Ο αυταρχισμός, η κατάργηση στοιχειωδών κοινωνικών, εργασιακών και δημοκρατικών δικαιωμάτων συνεχίζεται με την ίδια ένταση και ρυθμό που κληρονόμησε η περίοδος των μνημονίων και της δημοσιονομικής προσαρμογής που δόθηκε να τελειώσει.

Σε αυτό το πλαίσιο κινήθηκε και η καθημερινότητα της πόλης. Οι παρεμβάσεις που έγιναν, δεν κατόρθωσαν να αλλάξουν τη γενική εικόνα. Λιγοστοί ελεύθεροι χώροι, ελάχιστο πράσινο, ρημαγμένες υποδομές, υποβαθμισμένες υπηρεσίες και πανάκριβα δημοτικά τέλη.

Οι δημότες παραμένουν ορατοί μόνο ως καταναλωτές και θαμνώνες, όταν κάθε χώρος που μπορεί να κινηθούν ελεύθερα και ανεμπόδιστα είναι κατειλημμένος από τραπέζια, καρέκλες και διαφημίσεις καταστημάτων. Η πόλη βράζει τα καλοκαίρια και βουλιάζει τους χειμώνες, όχι μόνο λόγω της αλλαγής του κλίματος, αλλά επειδή το τσιμέντο έχει κατακλίσει κάθε γωνιά της και οι απαιτούμενες αντιπλημμυρικές υποδομές περιμένουν υπομονετικά τη σειρά των υποσχέσεων και των προτεραιοτήτων

του Δήμου και της Περιφέρειας.

Η εμβληματική κατάκτηση της λεηλατημένης από το κεφάλαιο περιοχής των Λιπασμάτων παραμένει “αιχμάλωτη” από τη βρώμα της OilOne, μισή και μετέωρη στις ορέξεις των τραπεζών και των αρπακτικών του κέρδους, τη στιγμή που το τέρας της τοπικής ανάπτυξης δείχνει τα δόντια του από τη μία άκρη του λιμανιού ως την άλλη και απομακρύνει το όραμα του ενιαίου άλσους.

Το ίδιο και μια σειρά απόπειρες ανάσας στην πόλη(κέντρο υγείας πχ),όπου μένουν μισές, υποστελεχωμένες ή υποχρηματοδοτούμενες, περιμένοντας τη μεγαλοθυμία κάποιου κοινοβουλευτικού παράγοντα ή περιφερειάρχη για να ολοκληρωθούν.

Η απαιτούμενη απομάκρυνση της Oil One, ανεξάρτητα από δηλώσεις και προθέσεις, εργαλειοποιήθηκε από όλες τις δημοτικές παρατάξεις του απερχόμενου ΔΣ.

Η αποσπασματική και στα όρια της θεσμικής ευλάβειας ενασχόληση από την πλευρά της πλειοψηφίας και η απροθυμία μέρους της μειοψηφίας να συμβάλλει στην διαμόρφωση ανεξάρτητων μορφών πάλης και διεκδίκησης, χάρισαν χρόνο στο Μελισσανίδη και συντήρησαν τις ορέξεις του. Η λαϊκή παρέμβαση, δεν κατόρθωσε να γίνει πρωταγωνιστής στο αίτημα της απομάκρυνσης της εταιρίας. Εκτονώθηκε σε άσφαιρες, ανοργάνωτες, χωρίς σχέδιο και συνέχεια αντιδράσεις, ενώ τελευταία έγινε πασαρέλα για προεκλογικές εμφανίσεις των υποψηφίων και κολυμβήθρα για τους πολιτικούς υπεύθυνους της παραμονής και της επέκτασης λειτουργίας της(ΠΑΣΟΚ&ΣΥΡΙΖΑ).

Όσο όμως αυτή η αντίληψη κυριαρχεί και ο λαός της πόλης δεν μπαίνει στο προσκήνιο, η επέκταση της COSCO, ο ΣΜΑ στο Σχιστό, η διεκδίκηση του χώρου της «Ανάστασης» και όλες οι μεγάλες προκλήσεις που μπορούν να αλλάξουν το αποτύπωμα προς όφελος των πολλών, θα έχει τη σφραγίδα των λίγων και ισχυρών.

Σε αυτό το πλαίσιο, η δημοτική αρχή «δίδαξε» για δεύτερη θητεία στους δημότες της, την αποδοχή του ελάχιστου, του εφικτού και του αυτονόητου. Μαθητεύοντας και η ίδια στην υπομονή, την καρτερία και την ελεημοσύνη της κυβέρνησης, του ΕΣΠΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, «κονταίνοντας» τις απαιτήσεις της σε υποδομές, έργα, κοινωνική πολιτική, αθλητική δραστηριότητα και πολιτιστική δημιουργία. Με απόλυτη αποδοχή της εργασιακής ανακύκλωσης, των βάρβαρων εργασιακών σχέσεων με απολυμένους και ανυπεράσπιστους συμβασιούχους. Η σύγκριση με την τραγική διαχείριση πριν το 2014 δεν μπορεί να είναι το ισόβιο άλλοθι που ανακηρύσσει για πάντα τον «Άλλο Δρόμο» ως τον μοναδικό δρόμο για την πόλη. Ούτε βέβαια η κυριαρχία των νεοφιλελεύθερων σχεδίων που εκφράζουν οι παρατάξεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, μπορεί να είναι επιλογή για να αλλάξει κάτι προς το καλύτερο.

Τέσσερα χρόνια μετά τις τελευταίες τοπικές εκλογές οφείλουμε ως συλλογικότητα να αποτιμήσουμε, να εκτιμήσουμε και να προσδιορίσουμε την παρουσία, τη δράση και το περιεχόμενό της στο διάστημα αυτό.

- Οφείλουμε να αναγνωρίσουμε με ειλικρίνεια ότι ως κίνηση της ανατρεπτικής αριστεράς, δεν καταφέραμε να συγκροτήσουμε μία σταθερή και διαρκή παρουσία στα δρώμενα της τοπικής κοινωνίας.
- Δε καταφέραμε να συνεισφέρουμε στη διαμόρφωση ενός κοινωνικού πόλου αντίστασης και αγώνα, με διάρκεια περιεχόμενο και δράση, που θα προβάλλει μία άλλη εναλλακτική για την πόλη, σε σύγκρουση με τις επιλογές του κεντρικού κράτους και των μηχανισμών του.
- Δεν μπορέσαμε να συμβάλλουμε στην επικοινωνία του μαχόμενου κόσμου της γειτονιάς, που βαρέθηκε να σέρνεται πίσω από τις πρωτοβουλίες παραγόντων, των καθεστωτικών κομμάτων και των παρατάξεων τους.

Επιλέξαμε να απέχουμε από την εκλογική διαδικασία όχι μόνο λόγω των εξαντλητικών θεσμικών και οικονομικών προϋποθέσεων και εμποδίων που θεσμοθέτησε στο όνομα της κυβερνησιμότητας των δήμων, ο νόμος Βορίδη.

Στον πυρήνα του δικού μας κώδικα αξιών, η εκλογική διαδικασία δεν είναι στιγμιότυπο. Αποτελεί ως ενότητα, τη συμπύκνωση της δράσης που προηγήθηκε και τη συσπείρωση για την δράση που απαιτείται. Με την έννοια αυτή δεν θα μπορούσε η προεκλογική μας παρουσία να έχει τη συνέπεια, την αξιοπιστία και τα χαρακτηριστικά που ανταποκρίνονται σε αυτή την αρχή.

- Αρνούμαστε να συμμετάσχουμε σε μία διαδικασία όπου το αποτέλεσμα της θα είναι μία τοπική εξουσία «εντοιχισμένη» στο κεντρικό κράτος και ταυτισμένη με την απόλυτη κυριαρχία του Δημάρχου και της πλειοψηφίας του.
- Δεν επιλέγουμε την «αγωνιστική διαχείριση», που εκφράζεται μέσα από την «Λαϊκή Συσπείρωση», όπου ενώ στα λόγια αμφισβητεί το ρόλο των δήμων στην κρατική πυραμίδα, όπου ασκεί εξουσία, αναπαράγει την πρακτική της ανάθεσης και ακολουθεί πιστά τους κανόνες της κεντρικής εξουσίας στην πολιτική και την οικονομία των τοπικών κοινωνιών.
- Αρνούμαστε να γίνουμε μέρος του κάδρου που στήθηκε στην πόλη από τα συντρίμια της παράταξης της Δεξιάς και του ΠΑΣΟΚ, από απατημένους αρχηγούς και κομματικούς παράγοντες, που μέχρι χθές έκαναν τάχα αντιπολίτευση στην σημερινή πλειοψηφία. Το ότι βρήκαν στέγη στο ψηφοδέλτιο του και θαλπωρή στην παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, δεν δηλώνει μόνο την κομματική παρακμή, αλλά και την υποταγή της παράταξής του «ΑΛΛΟΥ ΔΡΟΜΟΥ» στη παρασκηνιακή συνδιαλλαγή μεταξύ κομμάτων, δημοτικών παρατάξεων και προσωπικών στρατηγικών. Υποδηλώνει την ακόμη μεγαλύτερη συμμόρφωση της πιθανής πλειοψηφίας στο πλαίσιο της καθεστωτικής πολιτικής, με συμβιβασμούς για τα μεγάλα επίδικα στην περιοχή.
- Διεκδικούμε την αριστερά που δε θα ζητιανεύει το κομμάτι της τοπικής εξουσίας για να την διαχειριστεί, αλλά την Αριστερά που διεκδικεί την καθολική ανατροπή της.
- Παραμένουμε ενεργοί και παρόντες στους αγώνες για τις ανάγκες και τα δικαιώματα της κοινωνικής πλειοψηφίας, απέναντι στις επιδιώξεις του κεφαλαίου που λεηλατεί την πόλη και ορίζει τις ζωές μας για τα δικά του συμφέροντα.

Κερατσίνι 02/10/2023

Εκτός Πλαισίου - Αριστερή Ανατρεπτική Παρέμβαση Κερατσινίου-Δραπετσώνας